

SØNDERLUNDSKVARTERETS
IDRÆTSFORENING

Roskilde

www.sifidraet.dk

ROSKILDE
KOMMUNE

Status
2024 - 2025

Projektindsats for børn i specialtilbud

Absalons Skole
Nordgaardsskolen
Tjørnegårdskolen

Observerede resultater 1 - kvalitative

[Motoriske kompetencer] *Udvikling:* Forbedret muskel-led-sans, balance og følesans. *Resultat:* Bedre balance, selvsikker bevægelse, glæde ved aktiviteter som hop og løb. *Effekt:* Øget livskvalitet og deltagelse i skole og foreningsliv.

[Sociale kompetencer] *Udvikling:* Struktur og forudsigelighed styrker samarbejde og sociale færdigheder. *Resultat:* Børn deltager aktivt i fællesskaber uden for Springcenteret. *Effekt:* Forbedret evne til at rose, hjælpe og interagere.

[Kognitive kompetencer] *Udvikling:* Øget kropsbevidsthed og selvtillid. *Resultat:* Fælles kropssprog og mod til at håndtere nye udfordringer. *Effekt:* Bedre opmærksomhed, hukommelse og sproglige færdigheder.

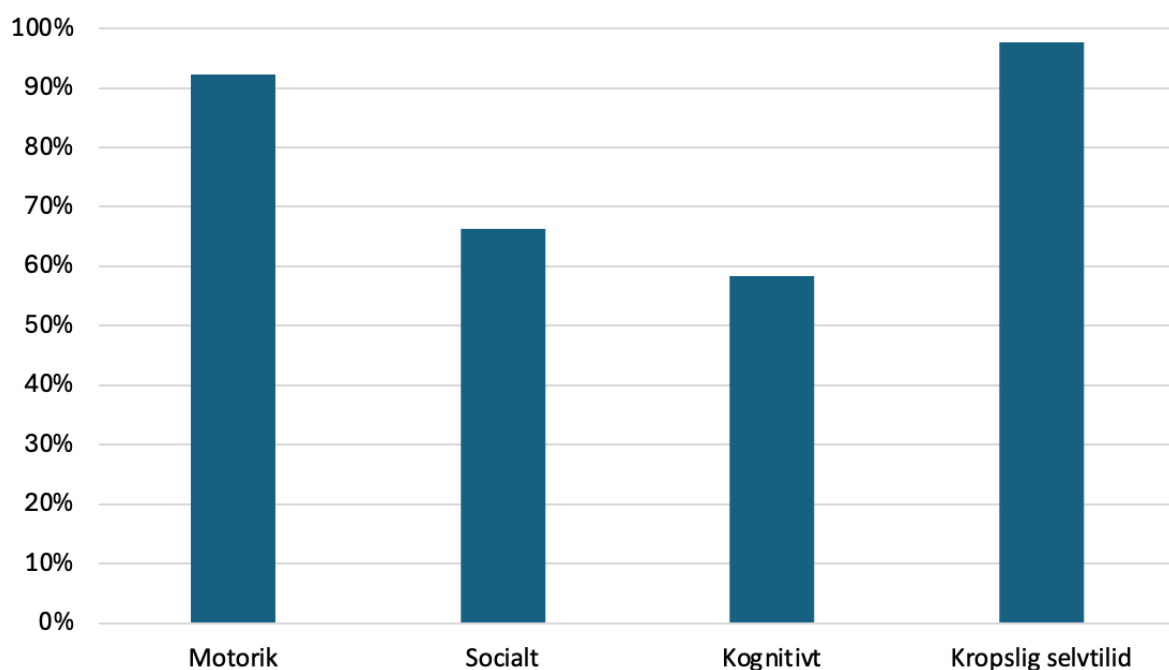
[Nervesystem] *Udvikling:* Forbedret evne til selvregulering. *Resultat:* Sensitive børn finder ro og håndterer større grupper. *Effekt:* Tryghed og balance via opvarmning og afslapning.

[Deltagelse og Mod] *Udvikling:* Øget deltagelse og skjulte potentialer vækkes. *Resultat:* Glæden ved bevægelse skaber energi og mod. *Effekt:* Udforskning af nye fællesskaber og aktiviteter.

[Kondition og Styrke] *Udvikling:* Forbedret kondition, styrke og udholdenhed. *Resultat:* Øget aktivitet både i skole og fritid. *Effekt:* Bedre fysisk trivsel og energi.

Observerede resultater 2 - kvantitative

Gennemsnitlig udvikling hos de deltagende børn

Figuren viser de deltagende skolars vurdering af børnenes udvikling. Responsprofil: 9 respondenter, 4 spørgsmål indenfor de i figuren nævnte områder, 32 svar ud af 36 mulige.

Procesmæssig læring - hovedindtryk

Forløbet i Springcenteret viser, hvor vigtigt det er at tilpasse aktiviteterne til børnenes individuelle behov og dagsform. Gennem forudsigelighed, faste strukturer og rutiner skabes der tryghed og ro. Redskabsbanerne justeres løbende for at matche børnenes udviklingstrin, så de kan udfordres fysisk og samtidig føle sig trygge ved at overkomme nye forhindringer.

For ADHD-gruppen er klare instruktioner og konsistente rollemodeller afgørende for motivation og succes. Konflikter forebygges gennem tæt samarbejde med de medfølgende voksne og en tydelig kommunikation om forventninger. Afslapningsøvelser kræver gentagelse og tilpasning, så alle børn kan finde ro og deltage på deres egne præmisser.

Samarbejdet med lærere og pædagoger er essentielt for projektets gennemførelse. Tæt dialog og en fælles forståelse for målene gør det muligt at skabe positive oplevelser for børnene. Kontinuerlig deltagelse gennem et længere forløb har vist sig at være en afgørende faktor for at styrke børnenes kropslige selvtillid og skabe varige resultater.

Erfaringen viser, at de mest udfordrede børn ofte oplever den største udvikling. Dette understreger vigtigheden af at fastholde strukturer og tålmodighed, så børnene gradvist kan opnå større selvtillid og fysisk formåen. Gennem gentagen træning og velorganiseret støtte efterlades varige, positive spor, som børnene kan tage med sig videre i livet.

Indhold

OBSERVEREDE RESULTATER 1 - KVALITATIVE	1
OBSERVEREDE RESULTATER 2 - KVANTITATIVE	2
PROCESMÆSSIG LÆRING - HOVEDINDTRYK	3
BAGGRUND	5
PRAKTISK OM PROJEKTET	6
MÅL	7
RESULTATER, SOM VI KVALITATIVT SER DEM	8
LÆRING IGENNEM FORLØBET	9
INSTRUKTØRPERSPEKTIV OG OPSAMLING PÅ EVALUERING FRA DE TRE SKOLER	13
UDTALELSER FRA EVALUERINGEN	21

Baggrund

Specialscoleprojektet i Springcenteret på Kildegården i Roskilde er blevet til i et samarbejde mellem Sønderlundskvarterets Idrætsforening, DGI, DIF, tre lokale skoler og Roskilde kommune. Det unikke samarbejde har været afgørende for at kunne få fat i målgruppen af børn med særlige behov, som ofte er ikke-foreningsvante og måske ikke vover sig ind i (forenings-)idrætslivet, fordi de ikke har muligheder og værktøjer til det.

Ved at få træningsvaner og -kultur indlært i skoletiden, bidrager specialscoleprojektet i SIF (Sønderlundskvarterets Idrætsforening) til på lang sigt at opbygge en bedre folkesundhed og livsduelighed, for de børn, som har allermost brug for det. Og for nogle børn bliver der bygget den bro, der skal til for at de så også bliver en reel del af et idrætsfællesskaber i deres fritid.

Med ideen om, at projektet skaber bedre muligheder for, at alle børn kan blive livsduelige ved målrettet at arbejde med det motoriske, sociale og kognitive, har tre grupper med specialbørn, fra Absalons Skole, Tjørnegårdsskolen og Nordgaardsskolen, deltaget i et længere forløb i Springcenteret i Roskilde.

Børnene er kommet i springcenteret en time om ugen om mandagen, fra oktober til januar, i deres skoletid. Det har været meget forskellige elevgrupper både mht. alder, udfordringer og antal børn pr. voksen. Men hver mandag er de blevet mødt af tre voksne medarbejdere, der har sat tydelige rammer for timen, stillet passende udfordrende baner op og hjulpet både børn og voksne igennem timen, så alle fik mest muligt udbytte af både opvarmning, fysisk aktivitet og afslapning til sidst.

SIF er en fællesskabsorienteret forening med fokus på bevægelsesglæde, leg og sammenhold, og har gennem mange tidligere sociale indsatser (bl.a. Get2Sport, Jump4Fun, børnehaveprojektet og ukraineholdene) lært, at der skal en langvarig og tidlig indsats til for at skabe de bedste forudsætninger for at skabe tryghed og forandring.

Vores erfaring er, at vi i springcenteret kan skabe muligheder for, at alle børn kan opleve glæden ved bevægelse, udvikling motorisk, socialt og kognitivt. De trænes i at have modet til at møde nye udfordringer og der skabes trygge relationer i nye omgivelser. Vel vidende, at vi ikke kan tilbyde alle børn i specialtilbud fritidsaktiviteter, i det almindelige foreningsliv, så kan vi i den time om ugen, de er i Springcenteret, skabe oplevelser der styrker livskvaliteten, og glæden ved og modet til udvikling og mestring. For nogle er det kun den time om ugen, de får rørt sig.

I SIF er der forskellige holdtilbud, men vi kan også gennem samarbejdet med de andre sociale partnerskabsforeninger henvise børn til andre foreninger, som har hold til børn med særlige behov. Det er altså vigtigt, at det ikke kun handler om gymnastik, men at indsatsen primært bidrager med at træne børnene i at indgå i relationer og blive livsduelige både fysisk, motorisk, socialt og kognitivt.

Praktisk om projektet

Efter et vellykket pilotprojekt i foråret har vi fra oktober 24 til januar 25 kørt det første reelle forløb igennem med 32 børn fra Absalons Skoles 0.-1.nestklasser (med 4 voksne fra skolen), 32 børn fra Tjørnegårdsskolens specialklasser fra 3.-6.klasse (med 6-10 voksne alt efter antallet af børn) og 8-12 børn fra Nordgaardsskolen (med 4-5 voksne alt efter antallet af børn).

Absalons Skoles Nestklasser kommer med 16 børn fra hver klasse, hvoraf min. 4 i hver klasse er elever med behov for autis MEPædagogik og 12 er distriktselever.

Tjørnegårdsskolen kommer med elever, der alle har store generelle indlæringsvanskeligheder. De har særlige behov på mange områder: personlighedsmæssigt, socialt, emotionelt, motorisk, psykisk og intellektuelt.

Nordgaardsskolen kommer med elever, der er udfordret følelsesmæssigt, kognitivt, socialt og adfærdsmæssigt.

Hver gruppe er mødt op i Springcenteret i en time hver mandag. Tre instruktører har forberedt baner og indhold og har taget imod med tydeligt italesatte rammer for timen. Timens opbygning er, hver gang, at alle kommer ind og sætter sig på et afmærket område, der bliver budt velkommen og kort skitseret et indhold, rammer og ønsker for timens forløb. Opvarmningen på ca. 10 minutter er tilrettelagt så den kommer omkring alle kroppens store muskelgrupper, koordination og balance. Børnene stiller derefter op i række efter en voksen, fordelt i niveau, så de baner, de skal ud til, har passende udfordringer. Hver gang er der 3-4 forskellige stationer børnene skal ud til, som alle har momenter af kolbøtter, kravl, klatre, forskelle i underlag og niveau, hoppe op på noget og ned fra noget, balance og noget der udfordrer på mod. Ud over de motoriske udfordringer trænes der i, at man indgår i et respektfuldt og inkluderende fællesskab, hvor man følger instrukser, venter på tur, holder rækkefølgen, hjælper hinanden, hvis det er svært at komme op og viser hinanden, hvordan man klarer forskellige udfordringer. Der er ca. 10 minutter på hver bane/station, og de 10 minutters afslutning markeres med en klokke, der samler børnene bag en voksen og de går i række over til næste bane. Når klokken ringer 3 gange, er det tegn til, at rækken går med en voksen hen og lægger sig klar til afslapning på enten gulv eller madrasser. Timen afsluttes med en fælles kort evaluering og tak for i dag.

Instruktørteamet, der står til rådighed hver mandag, består bl.a. af to unge mænd på 21 år, som selv er udøvende gymnaster på højt niveau. De er uddannede instruktører med stor erfaring i at undervise børn og unge. Den tredje instruktør har 35 års undervisningserfaring med børn og unge, hvoraf en del har været fra specialområdet. Derudover har instruktøren både en læreruddannelse, en instruktøruddannelse, en PD i idræt og en Master i Idræt og Velfærd. I forløbet holdes der løbende møder med supervision for hele teamet. Supervisor har læreruddannelse med særlig uddannelse omkring børn med specielle behov, har arbejdet i 20 år som inklusionsvejleder og er uddannet traumeterapeut med fokus på at skabe regulering i nervesystemer. Hver mandag er der

sparring mellem lærere/pædagoger og instruktører, så alle parter byder ind med udviklings- og optimeringsmuligheder.

Mål

Målet med projektet er at skabe lige muligheder for, at alle børn kan blive livsduelige og får bedre forudsætninger for at udvikle sig motorisk, social og kognitivt.

Mere specifikt er det vi kigger efter, og understøtter en udvikling af, hos det enkelte barn følgende:

Motorik:

Muskel-led-sansen giver information om, hvor kroppen er. Hvis barnet er udfordret her, kan det virke klodset, senere udviklet, kan virke som en sæk kartofler, har ikke mod eller lyst til at prøve noget nyt og løber med tunge fødder. Har barnet kontrol over muskel-tonus, så det ved, hvornår der skal sætte af.

Balancesansen: Hvis barnet er udfordret her, bryder det sig ikke om at gynge eller snurre rundt, laver klodsede kolbøtter, støder ind i ting, har svært ved at stå på et ben eller gå på balancebom og trækker sig fra vilde lege. Det vil ofte også være et barn, der har udfordringer med det sociale, koncentration og orienteringsevne.

Følesans: børn, der er udfordrede her, bryder sig ikke om at have bare tæer, de er ofte tågængere og er generet af mærker i tøj og berøring i det hele taget. De kan derfor have svært ved at være sociale og bliver ofte udadreagerende både verbalt og fysisk.

Socialt: kan man holde en kø, passe på og hjælpe de andre, tage hensyn, tale ordentligt, indgå i en flok, samarbejde og være i en relation.

Kognitivt: kan man tage imod og forstå en besked, kan man huske, hvilken vej banen går fra runde til runde, kan man spejle det instruktøren gør, kan man aflæse og omsætte en kropslig forevisning og følge med tempoet.

Nervesystemet: Kan barnet følelsesregulere, arousal-regulere, vise modstandskraft og tålmodighed.

Deltagelse og mod: Er barnet vedholdende med til det hele, står man lidt af undervejs, kan man slet ikke komme ind og være med, er der ting man ikke tør, men bliver mere og mere modig efterhånden, kan man rumme og overskue det der sker, og hvordan regulerer man sig selv og sit nervesystem, så man kan være med. Har det noget at gøre med en tilvænning til at tåle sanseindtryk fra de forskellige underlag, at være i en sammenhæng med mange mennesker og mange indtryk, er det selvværdet der driller, når man opdager, at man er mere udfordret end de andre.

Kondition og styrke: kan barnet holde til at være med i den time undervisningen varer, bliver man hurtigt træt og udmattet. Bliver man i bedre og bedre form og er fortsat motiveret for at "lege" med. Kan man bære sin egen vægt på armene og løfte sig op på redskaberne.

Resultater, som vi kvalitativt ser dem

Vi har ikke testet børnene til start og til slut, fordi de ikke skal opleve at det at røre sig er forbundet med noget, hvor de skal vise og præstere noget bestemt. Men selvom vi ikke har testet børnene, så er alle fagpersoner omkring dem ikke i tvivl om at projektet gør en kæmpe forskel. Det viser evalueringerne og de samtaler vi har med det medfølgende personale.

Motorik: muskel-led-sans, balancesans og følesans er blevet stimuleret i hele forløbet, og vi oplever en klar forbedring hos alle børn. Om det er at kunne holde balancen hen ad en bænk, kunne stå på et ben, kunne strække armene over hovedet, kunne gå ned af en niveauforskel på 10 cm i stedet for at kravle baglæns ned, kunne gå, hoppe og løbe i stedet for at tilbagelægge strækninger på alle fire, kunne stole på at benene arbejder med uden at skulle kigge på dem imens, så betyder det en øget livsduelighed og dermed livskvalitet. Det er blevet nemmere at færdes i trafikken, at deltage i frikvarterslege og i idrætstimerne hjemme på skolen, og for nogle har det åbnet døren til aktiv deltagelse i foreningslivet.

Socialt: fordi rammerne er så tydelige og genkendelige fra gang til gang, så har det givet plads og overskud til at børnene kan arbejde på det sociale. De har oplevet sig selv og hinanden i en anden kontekst end klasselokalet, og det i en proces, hvor de har lært, at det er ok, at det er nok at gøre sit bedste, at det er ok at fejle, så de er blevet gode til at hjælpe, støtte og rose hinanden. De medfølgende voksne udtrykker, at børnene har lært at være sammen i et større fællesskab, som gavner deres evne til at indgå i andre fællesskaber uden for Springcenteret.

Kognitivt: undervejs i forløbet er der sat ord på, hvad det kræver af kroppen at være fysisk aktiv. Hvilke muskler der skal spændes, hvorfor man kan mærke hjertet slå og hvordan man kan hoppe højere, holde balancen og blive hurtigere. Det har udviklet et fælles sprog om kropslige fornemmelser, som både børn og voksne bruger i andre sammenhænge også, en fortrolighed og en opmærksomhed på egen krop, som har givet en øget kropsbevidsthed. Børnene har fået en bedre kognitiv forståelse af sig selv – hvad de kan og ikke kan, og hvad de ønsker at blive bedre til. Generelt opleves en overførbarhed, så mange nu har en større selvtillid i forhold til at kaste sig over andre udfordrende opgaver i skolesammenhæng. Der er ikke en lige så stor opgivenhed med en ny skoleopgave, fordi de har fået en større tro på, at det er værd i hvert fald at prøve at løse den. Ligesom de også i højere og højere grad har fået selvtillid til at turde prøve de nye udfordringer, der løbende kommer til i Springcenteret, og som de, når timen er overstået, er overraskede og glade over at de klarede. De medfølgende voksne udtrykker, at de oplever, at

børnene er blevet bedre til at konsekvensberegne, har fået en bedre opmærksomhed, hukommelse, perception og sproglig forståelse, som har en indirekte påvirkning på deres kognitive udvikling.

Nervesystemet: Mange af børnene er meget sensitive over for stimuli, og det har vi i forløbet arbejdet med både i form af valg af opvarmningsøvelser/lege, indbyggede ventestrukturer, overskuelige overgange, og øvelse i at slappe af i et bestemt tidsrum til sidst. Det har betydet, at de medfølgende voksne udtrykker stor overraskelse over, at børnene er blevet så gode nu til at regulere deres nervesystem, at de rent faktisk kan ligge stille og slappe helt af i 10 minutter, og alle efterfølgende stille og roligt kan forlade Springcenteret uden de store konflikter. Det er ikke lykkedes dem at få børnene til at ligge og slappe af i skolesammenhæng, hvor de hele året har forsøgt sig med mindfulness. Børnene er vant til små classesammenhænge ude på skolerne, så det var uvant for dem at være op til 30 børn plus voksne i Springcenteret. Men forudsigelighed og tydelige og faste strukturer har trænet dem i at være i store fællesskaber, så de har fået lettere ved at tåle at være i en større forsamling.

Deltagelse og mod: ved opstart var der i hver gruppe nogle børn, der kæmpede med overhovedet at komme ind i springsalen. Men det lykkedes at få alle med efterhånden, og det lykkedes at få alle til at tro på, at de kunne noget, at det kan betale sig at blive ved at prøve. Alle har oplevet glæden ved at bevæge sig og for nogle har det vækket et potentiale, som ingen vidste, at de havde. Flokken af specialbørn har fået kendskab til de muligheder, der ligger i at turde være med i et bevægelsesfællesskab, og flere er blevet så livsduelige, at de har fundet vej til de lokale foreningstilbud rundt i kommunen.

Kondition og styrke: Børnene er kommet i en generelt bedre grundform, og det kan ses ved at de kan holde ud i længere tid, har fået kræfter til at løfte sig op på redskaber og op af pomfritgraven, løber stærkere og kan bære egen vægt på armene. Konditionen og den fysiske udholdenhed har fået et løft. Det har betydet, at de i skolesammenhæng har fået nemmere ved at deltage aktivt i idræt, og har fået en tro på, og kondition til, at kunne indgå i flere lege i frikvartererne. Det har især haft betydning for de børn, der i fritiden ofte har meget stillesiddende aktiviteter med skærm.

Læring igennem forløbet

- Hver gruppe børn har deres særlige udfordringer og behov, der skal imødekommes for, at det kan blive en god oplevelse. Derudover er det også afhængigt af dagsformen, hvordan vi bedst får dem med, så der er hele tiden dialog med de medfølgende voksne, og der tilpasses og justeres løbende under hver time.

- Den bedste start får vi, hvis der er ro til at tage imod de første børn, når de ankommer. Derfor skal alle redskabsbaner være sat op inden, så vi kan stå i døren og signalere ro og imødekommenhed.
- Strukturerne omkring Springcenterdagen skal være genkendelig i alle detaljer. Fra de tager fra skolen, ankommer til Springcenteret, lægger deres tøj bestemte steder, venter uden for salen til deres tid starter, hvor de sidder på gulvet til opstart, varmer op, stiller sig i række efter en voksen, sidder på ventepladser ved hver redskabsbane, holder køen, markeringer med klokken, afslapning på gulvet til stille musik, afrunding med kort evaluering og besked om at stille sig i række efter en voksen for at gå ud til tøjet og afgang. Forudsigelighed, faste strukturer og rutiner får børnene til at falde mere og mere til ro fra gang til gang, så man skal ikke miste modet, når kaos synes at opstå ved noget nyt, men tværtimod holde ved og gentage indtil de føler sig trygge ved det nye.
- Vi har opmærksomhed på og opfordrer alle børn til at have bare tæer i Springcenteret. For når man arbejder med stimuli gennem de bare fødder, så har det større indvirkning på centralnervesystemet, end hvis de har strømper på.
- Indsigt i børnenes udfordringer er afgørende for at kunne lave tilpassede redskabsbaner og for at kunne inddele i passende hold, der følges rundt på banerne. Fordi for nogle er det den eneste gang på ugen, hvor de får rørt sig, så der skal være plads til at være tung og forpustet, for andre er selv de mindste niveauforskelle lig med at skulle kravle baglæns ned, så der skal være ro og tid til ikke at skulle forcere udfordringerne, og atter andre har ustyrlig meget energi og fuld fart på, så der skal ikke stå for meget i vejen, samtidig med, at der skal tænkes i øvelse i at vente på tur.
- Der må ikke være for mange forskellige overgange, så de første uger, hvor vi pga. andre skolebookinger, var nødt til at starte i en anden sal, skabte uro og grobund for konflikter og slåskampe. At kunne være i samme rum hele tiden er nødvendigt for at få succes.
- Fra børnene træder ind i salen, skal man være på forkant og tydelig med at fortælle, hvad næste skridt er og hvad forventningen er, og kun ganske få anvisninger ad gangen.
- Nogle af grupperne kan godt være med på en følg-mig-opvarmning, men ADHD-gruppen skal have nøjagtigt udvalgte startlege. De skal ikke opleve, at de konkurrerer for meget med hinanden, alle skal helst gøre det samme og legen skal veksle mellem høj og lav arousal, så der hele tiden kommer ro på.

- Det er vigtigt, at vi er nok instruktører, med ansvar for hver en bane, så vi kan gå forrest og vise banerne hver gang. Det giver plads til, at de medfølgende voksne kan gå fra med et barn, når der opstår konflikter, usikkerhed eller overload.
- Undervejs, og ved behov, stopper vi op og italesætter, hvordan vi ønsker, at man er over for hinanden, hvilke følelser der er i kroppen og hvad fysisk aktivitet gør ved kroppen, så vi hele tiden arbejder på social bevidsthed, kropsfornemmelse og giver børnene indsigt i vigtigheden af at kunne noget med sin krop, holde sig i gang og blive stærk, og at det ikke er farligt at svede, blive øm og mærke hjertet slå.
- For ADHD-gruppen er det afgørende, at en af de unge instruktører hele tiden går forrest (det skal helst være den samme instruktør hver gang) og agerer rollemodel i opførsel og udførelse. Der er stor respekt fra børnene og opstår en høj motivation, når instruktøren viser seje spring, som børnene gerne selv vil kunne.
- Når en gruppe børn har en vikar med eller dagen ikke er som den plejer, er der meget stor sandsynlighed for, at de kommer med en urolig energi, ikke kan høre efter, ikke kan overskue ret meget og kommer i konflikt og slagsmål, så der skal tilpasses med det samme, for at undgå at det stikker helt af.
- Man skal ikke udlove præmier, som motivation, som de ikke alle sammen kan få del i, det skaber udadrettet frustration.
- Som instruktører skal vi hele tiden være opsøgende på de medfølgende voksne, for at afstemme og sammen finde gode løsninger. En løbende dialog på mail er en forudsætning for at få projektet til at hænge godt sammen. Det er afgørende at både lærere og pædagoger er med på projektets ide og forudsætninger, for det er dem, der især skal signalere over for børnene, at det vi laver, er i orden, giver mening og er godt for dem. Allerhelst skal de være med til at gå forrest og være aktive i det omfang det kan lade sig gøre. Dog har de ofte travlt med at skærme børnene, forebygge konflikter, motivere og støtte.
- ADHD-børnene skal ikke have valgmuligheder, men nøjagtige anvisninger på, hvad de skal, og hellere at de lærer at stå i kø et øjeblik, end bare at kunne vælge noget andet.
- Alle redskabsbaner skal have et startsted, markeret med fx sidekasser, som er der, hvor man står/sidder i kø. Så når man skifter fra en station til den næste, ved man, hvor man skal sætte sig/stille sig og vente på at få vist banen.

- Hver gang, der er lavet om på banerne, udtrættes børnene hurtigere. Samtidig skal der tages højde for at imødekomme et udviklingspotentiale, så vi ca. hver anden gang justerer på banerne, så børnene hele tiden bliver udfordret, der hvor de nu er i deres læringskurve.
- Systemet med, at ét klokkeing markerer en afslutning på en bane, og børnene stiller sig i tog efter en voksen og videre til venteposition på næste bane, og tre klokkeing betyder, at man skal gå i tog til afslapning, skal benyttes kontinuerligt, så strukturen også her er genkendelig.
- Til afslapningen til sidst, hvor de skal ligge ned og lytte til stille musik, tager for nogle, meget lang tid at vænne sig til. Derfor skal det gentages og insisteres på efter hver time. Nogle har behov for at sidde op, fordi det er for overvældende at skulle lægge sig på ryggen og blotte forsiden. De skal have lov at sidde op. For nogle grupper er det nødvendigt at hjælpe med at justere arousal-niveauet fra redskabsbaner til afslapning, ved at alle går i tog fra banerne og fortsætter med at gå rundt i en cirkel, indtil alle er i samme ro, inden de lægger sig ned. For andre har det været nødvendigt at lægge de bløde måtter frem, så det var et konkret afgrænset sted, man skulle lægge sig. Nogle har brug for, at der sættes lidt ord på afslapningen, så man lige så stille mærker sig selv og forskellige steder i kroppen, andre skal bare have helt ro, og ikke have flere ting at forholde sig til.
- Erfaringen har vist os, at jo mere udfordrede børnene er fra start, jo mere får de ud af forløbet i Springcenteret. Absalons skoles Nestklasser havde bestemt en god oplevelse, men det er børnene fra Tjørnegårdsskolen og Nordgaardsskolen, der har foretaget de allerstørste udviklingsskridt, og jo mere udfordret dette enkelte barn har været fra start, jo større udvikling.
- De børn, der har været med i hele projektforløbet, og har haft en vedvarende kontinuerlig træning, har klart profiteret mere af det, end dem der er stødt til senere eller kun kommer af og til. Når barnet kommer hver uge, kan der foregå en overindlæring, hvor de bygger videre på deres kropslige selvtillid. En times vedvarende træning over mange uger sætter sig spor resten af livet, derfor skal vi opfordre de deltagende til at holde ved at komme med de samme børn.
- Det sideløbende samarbejde med skolerne, pædagogerne og lærerne har stor betydning for resultatet. Det er vigtigt med god kommunikation og inddragelse, også helt frem til udarbejdelse af evalueringsskemaer, som lærere og pædagoger selv skal have indflydelse på, for så kan de også selv få gavn af det i deres obligatoriske evalueringsarbejde.

Instruktørperspektiv og opsamling på evaluering fra de tre skoler

(rød tekst er citater fra evalueringen, der kan læses i sin sammenhæng sidst i dokumentet)

Mod

Det har været en stor opgave, for nogle af børnene, at finde modet til at deltage, og det har krævet muligheden for at kunne observere, uden at blive presset, for at komme til at deltage. For nogle har det betydet, at de tre første gange, de var med i Springcenteret, var det som tilskuer uden for glasdøren. Efterhånden er de kommet lige indenfor, senere med ved banen og midtvejs i forløbet var alle med. Enkelte med mulighed for at trække sig, hvis noget blev for uoverskueligt, for i stedet at give en hånd med med at flytte redskaber, eller tage nogle hoppeture i stortrampolin fulgt af en voksen, der kunne gå fra.

Jeg oplever at børnene føler sig trygge og lader sig rive med. Selv de der normalt er "kiggere" i frikvartererne (og som i starten af forløbet, kunne melde sig ud undervejs), er nu deltagende i fuldt omfang) (Tjørnegårdsskolen)

Andre børn har haft modet til at deltage fra starten, og deres udvikling er gået stærkt.

Vi oplever, at børnene har udviklet sig motorisk og er blevet mere modige. Der var nogle som ikke rigtig turde springe fra noget højt eller lave saltoer, som nu går til det, som om de aldrig har været bange (Tjørnegårdsskolen).

De er blevet lidt mere bevidste om, hvad deres krop kan, og så har det hjulpet dem motorisk. Vi oplever, at de er blevet mere modige og fået mere selvtillid (Tjørnegårdsskolen)

Det kan komme til at betyde, at de pludselig også tør gøre andre udfordrende ting, fordi de har fundet ud af at de godt kan, frem for at lade være, fordi de tror de ikke kan (Tjørnegårdsskolen).

Vi oplever helt klart en større kropslig selvtillid, de er blevet meget mere modige (Tjørnegårdsskolen).

At lykkes med noget

Vi møder alle børnene med meget ros og opmuntring, så der er blevet en kultur, hvor børnene indbyrdes roser hinanden. Det har betydet, at de kalder på hinanden for at vise noget, de udfordrer hinanden på nye spring, der deles tips til, hvordan man kan klare sig bedre, og de beder hinanden om hjælp eller hjælper uopfordret med fx at komme op på et højt redskab. Det er hele

tiden nogle forskellige, der mestrer nye motoriske udfordringer og alle oplever at lykkes med noget, hvilket giver dem en helt tydelig følelse af stolthed.

Højere accept af klassekammeraternes tilstedeværelse i situationen + positive tilkendegivelser over for hinanden (Nordgaardsskolen)

Børnene er bevidste om, at de er gode kammerater der kan vise hensyn (og overbærenhed) overfor elever fra andre, også mindre klasser. De er blevet bedre til at udskyde egne behov og vente på at det bliver deres tur. De roser hinanden og "praler" med nye ting de evner (Tjørnegårdsskolen).

Nye øjne

Aktiviteterne i Springcenteret adskiller sig meget fra det børnene kan møde i skolen, og det at det hele er så fysisk, gør at de oplever sig selv og hinanden på nye måder. De får her chancen for at vise, at de kan shine, at de har ressourcer og skills og ikke altid er tunge og besværlige at have med at gøre. De bliver overraskede over hinanden, og ikke mindst pædagogerne kan få nye øjne på og noget andet end det problematiske at tale med børnene om.

Situationer der opstår i Springcenteret, hvor et barn overkommer noget der er svært, bliver overført, som billeder, til andre situationer i skoleregion, hvor barn og voksen/pædagog taler sammen om, hvad der skal til for at noget kan lykkes. At man godt kan lykkes med noget, for det blev jo vist i Springcenteret.

Andre, som er meget mentalt og motorisk udfordrede, oplever at skubbe grænser for egne opfattelser af, hvad der er muligt. At det ikke er farligt at rejse sig op i stedet for at kravle, at fødderne godt kan slippe underlaget uden at man falder, og at man kan holde balancen, når man træder ned af en niveauforskel på 10 cm, uden at skulle kravle baglæns ned.

De har lært at bevæge sig motorisk bedre og mange af dem har haft succesoplevelser, hvor de selv har kunne se de kunne mere (Absalons Skole).

De børn der har fået en større selvtillid, har en større tiltro til at de kan lave de stillede opgaver i skolen, samt at de prøver flere opgaver og ting, som de bliver præsenteret for i skolen (Absalons Skole)

Det har været skønt at se de børn der ellers kan være stille og ser tingene an, prøve nye ting og deltage på lige fod med de andre (Absalons Skole)

De kropslige erfaringer har understøttet læringsprocessen for de børn med implicitte udfordringer, der gør det vanskeligt at modtage verbale instrukser (Tjørnegårdsskolen)

Det betyder, at børn der har en følelse af ikke at slå til når de sidder på stolen i skolen, opdager at der er forskellige måder at lære på. Det kan direkte overføres til det faglige arbejde, når der laves

feed forward: "Kan du huske til spring, hvordan lærte du det dér?". (sekventiel indlæring - man kan ikke alt med det samme) (Tjørnegårdsskolen)

En stor glæde at opleve børnene i andre sammenhænge og se hvordan deres koncentrationsspænd ændres, når de får lov at bruge kroppen. Det giver ideer til hvordan vi kan arbejde med også deres fag-faglige grænser (Tjørnegårdsskolen)

Det har været givtigt at se eleverne i andre rammer. Det har været rart at se dem vokse og have et stort smil på læberne, når der er noget der lykkes, som de ikke regnede med de kunne (Tjørnegårdsskolen)

Vi synes de har fået en lidt bedre (kognitiv) forståelse for dem selv, hvad de kan og ikke kan. De har lært at prøve igen for lige pludselig, så kan man (Tjørnegårdsskolen)

Opøvet struktur

Det har været meget nødvendigt at udvikle en meget fast struktur. Hvordan man kommer ind i Springcenteret og sætter sig på en streg, overgangene fra en station til den næste ved at markere med en klokke og gå i række efter en voksen, at man sidder og holder rækkefølgen og venter på tur på en blå sidekasse, at tre ring med klokken betyder, at man må gøre sin omgang færdig og skal gå hen og lægge sig klar til afslapning. Ligeledes har vi brugt en del tid på at øve at vente på tur, følge voksnes vejledninger og regler i springcenteret. Men motivationen der opstår i springcenteret, er helt speciel, og derfor anstrenger børnene sig til det yderste for at kunne deltage. Når alt bare spiller, ser det hele nemt ud, men bare der en dag er en vikar med en klasse, eller en klasse skal til fødselsdag efter skole, så kan det forrykke hele balancen og der kan opstå konflikter, usikkerhed, slåskampe og børn der stikker i alle retninger i hele timens forløb.

Rammen med forskellige hold, en auditiv afslutning på de enkelte aktiviteter og skiftet ved hjælp af "futtog" fungerer godt.

De trygge rammer skaber et godt udgangspunkt for progressionen, F.eks.

- Balancebom:
1. holde i lærers hånd
 2. holde i lærers lillefinger
 - 3 hånd på lærers hoved
 - 4 finger på lærers hoved
 - 5 uden støtte (balancerer selv)
 - 6 armene over hovedet
 - 7 baglæns, holde i lærers hånd etc. (Tjørnegårdsskolen)

Vi er rigtig glade for den struktur der er lavet, med opvarmning, togene, klokken mm. Vores børn har nu helt styr på rækkefølgen af aktiviteter, hvem de er i gruppe med og hvad der forventes af

dem. Det giver en tryghed hos vores elever, at det er genkendeligt og en rød tråd (Tjørnegårdsskolen)

Spejler sig i hinanden

Vi gør meget ud af at give det enkelte barn passende udfordringer, så aktiviteterne opleves at være lige tilpas så svære, at der hele tiden sker en udvikling, samtidig med, at det skal opleves trygt og genkendeligt. Børnene har derfor været inddelt i niveau, og banerne bliver lavet om efterhånden som den enkelte gruppe kommer til. Det betyder også, at børnene oplever at komme i dialog med nogle fra de andre klasser, som de kan spejle sig i, fordi de kan nogenlunde det samme. De kobler sig op på hinanden og hjælpes ad med at lykkes.

Vi oplever at der er sket en udvikling i forhold til deltagelse. I starten var der nogen børn, der havde behov for at se aktiviteterne an, men de deltager fra start nu. Der er også kommet et større angagement i deltagelsen blandt børnene. De har lært at være sammen i et fællesskab (Absalons Skole)

Børnene har grint sammen og haft det sjovt, hvilket har været dejligt for de børn der har udfordringer hjemme, da de ikke har tid til at tænke på det (Absalons Skole)

Fordi vi er på hold med andre klasser fra C-sporet, som vi ikke ser til dagligt, oplever vi at vores børn har fået et bedre kendskab – og nogle venskab - til børnene fra de andre klasser. Derudover har de fået en fællesnævner, som de kan tale om, når de en gang imellem ser hinanden uden for springcenteret (Tjørnegårdsskolen)

De er i grupper på tværs af årgangene, hvilket gør at de kender hinanden bedre og får en større bekendtskabskreds samt de ser hinanden i et andet lys, hvor det ikke er det boglige de sammenligner hinanden med, men andre kundskaber. De er gode til at heppe på hinanden og se hinandens succeser (Tjørnegårdsskolen)

Unge rollemodeller – spejling

Instruktørteamet, der står til rådighed hver mandag, består bl.a. af to unge mænd på 21 år, som selv er udøvende gymnaster på højt niveau. De er uddannede instruktører med stor erfaring i at undervise børn og unge, og modtager løbende supervision af specialuddannede. Med deres glæde ved at springe, lære fra sig og vise hvad det kan blive til, hvis man øver sig, er meget motiverende for børnene. Der er respekt om de unge mænd, samtidig med at de har en alder, som børnene lettere kan spejle sig i, fordi deres ungdommelige energi minder om deres egen. Det er ofte dem, børnene henvender sig til, for at vise noget de lige har lært i Springcenteret, og for at spørge efter nye udfordringer.

Vi har været utroligt glade for instruktørerne. De har været utroligt dygtige, lydhøre for ændringer og tilpasninger. Instruktørerne har været gode til at hjælpe og tilpasse sig til de børn, der har vanskeligheder (Absalons Skole)

Instruktørerne er dygtige til at motivere og sætte gang i gode processer for eleverne (Nordgaardsskolen)

Samarbejdet med pædagoger/lærere

De voksne, der følger med børnene fra de tre skoler, er meget professionelle, og kommer med deres indgående kendskab til det enkelte barn. I Springcenteret står der tre erfarne instruktører og tager imod med tydelige rammer og passende udfordringer. Det er lærerne/pædagogerne, der har det pædagogiske ansvar, men det at instruktørerne for en stund overtager styringen af indholdet i timen betyder, at de (lærerne/pædagogerne) i højere grad kan observere deres elever, se dynamikker, nye sider og udfordringer udefra, og har muligheden for at gå fra med en elev, eller gå med en enkelt elev, som lige skal have lidt ekstra hjælp til noget. Løbende i timerne er der dialog mellem instruktører og lærere/pædagoger, så der hele tiden bliver tilpasset og justeret, så det passer til dagsform, udviklingstrin og fællesskabets udvikling. Der hvor det kan lade sig gøre, er de voksne aktivt med på banerne, ellers står de strategiske steder for at hjælpe videre, tager imod, opmuntrer, afskærmer, støtter, roser, italesætter børnenes fremskridt og næste udviklingsmulighed.

Det har været godt at kunne tage sig af de elever, der føler sig udfordret, bliver kede af det eller frustrerede, og vide at der var andre til at holde fokus for de andre elever. (Nordgaardsskolen)

Det har været meget givtigt ift at se børnene i nogle andre rammer, og når det er andre voksne der står for undervisningen, at det været muligt også at indtage en observationsrolle (Tjørnegårdsskolen)

Grundform og oplevelse af kropslighed

For en del af de børn, der er med i specialprojektet i Springcenteret, er det deres eneste ugentlige bevægelsestime. Nogle af dem er så udfordrede motorisk og socialt, at de ikke er til at få til at deltage i idræt på skolen og heller ikke kan se sig selv i frikvarterslege i skolegården. I Springcenteret opleves konkurrencemomentet anderledes, hvis det overhovedet er der. Man er mere i konkurrence med sig selv. Hvordan kommer jeg over den næste forhindring? Kan jeg mon hoppe højere, hvis jeg gør sådan her? Hvis jeg sætter mere af, kan jeg så komme længere? Der bliver sat ord på, hvordan det føles at røre sig og at lykkes, så der er masser af plads til refleksion, men det er en kropslig refleksion, som i en eller anden grad flytter fokus fra, hvad der er svært, til hvad der lykkes. Børnene taler om det sammen, og de deler deres oplevelser med de voksne, så

alle får et fælles sprog for de kropslige fornemmelser. Der opstår en fortrolighed med egen krop og dens kunnen, og en tro på, at man er god til at bevæge sig. De ser hvor forskellige vi er som mennesker, hvor forskelligt vi bevæger os, og at alle kan have noget der opleves som en kropslig, kognitiv eller/og social udfordring, hvilket giver en bedre forståelse for hinanden og for sig selv.

Der er nogle børn der har lært, at det ikke er farligt at få sin puls op (Absalons Skole)

Vi oplever en større fysisk udholdenhed hos børnene, og en styrkelse af deres motorik ud fra deres individuelle niveau (Tjørnegårdsskolen)

Vi oplever, at det at børnene foruden idræt og frikvartererne har fast fysisk aktivitet i Springcentret ugentligt, er af stor betydning for deres "grundform" (Tjørnegårdsskolen)

Vi oplever nogle børn der er mere opmærksomme på deres krop, når vi i opvarmningen siger spænd i maven, kan nogle af dem gøre det nu (Tjørnegårdsskolen)

Øvelserne (spring med rotationer, vippe-balance) stimulerer børnenes rum-retningssans. Det kan direkte overføres til deres spatiale opmærksomhed, når de færdes i andre rum (Tjørnegårdsskolen)

Børnene øves i at deltage i aktiviteter med mange børn, hvilket er positivt dels set ift. andre aktiviteter med mange børn, og dels generelt ift. deres sociale udvikling. Derudover skaber de et fælles tredje, med børn fra andre klasser, hvilket også er positivt set fra et socialt perspektiv (Tjørnegårdsskolen).

Vi tror, at børnene har fået lettet ved at tåle at være i en større forsamling af mennesker (Tjørnegårdsskolen)

Via forløbet får børnene en masse succesoplevelser, som direkte smitter positiv af på deres selvværd og selvtillid. Da det at være i springcentret udover fysiske færdigheder, også indebærer træning af opmærksomhed, hukommelse, perception og sproglig forståelse, så har det helt sikkert en positiv påvirkning af deres kognitive udvikling (indirekte) (Tjørnegårdsskolen)

De har fået fornemmelse af, at de bedre kan indgå i forskellige lege, som de ikke tidligere har haft mod til at kaste sig ud i (Tjørnegårdsskolen)

Forældre

Da specialprojektet kører i skoletiden, er det ikke alle forældre, der forholder sig til det, men i og med, at pædagoger og lærere i specialtilbud gør meget ud af at dokumentere og evaluere, så er forældrene løbende blevet informeret om deres børns oplevelser.

De er alle glade for forløbene. De er bevidste om, at netop deres børn har brug for at bruge kroppen - det kan være svært at finde matchende tilbud og mange af børnene har stillesiddende

interesser i fritiden. Det er godt at det er en skoleting (noget man skal), da det er med til at åbne nye perspektiver og muligheder for dem (Tjørnegårdsskolen).

Forældrene synes, det er et rigtigt godt tilbud og har været rigtig glade for forløbet. De har kun været positive og taknemmelige (Tjørnegårdsskolen)

Længde på forløb

Børn med specialbehov har ofte brug for lang tilvænning, faste genkendelige strukturer og kontinuerlig træning for at en indlæring sidder fast. For børnene på Absalons Skole, hvor de fleste er fra almenområdet, oplevedes i en eller anden grad en hurtigere mæthed med forløbet, hvorimod Tjørnegårdsskolens og Nordgaardsskolens elever brugte rigtig lang tid på at finde sig til rette, og stadig langt henne i forløbet kunne være udfordrede, og derfor først sent var så fortrolige med konceptet, at de begyndte at slappe af og kunne tage fuldt imod.

De 12 uger har været gode. Børnene har udtrykt at det er lang tid, men de har også efterfølgende udtrykt skuffelse i forhold til forløbets slutning. Et halvt eller helt skoleår ville også fungere godt i de små klasser, hvis man kunne starte tidligere f.eks. 8:15. Tidspunktet 9-10 strækker sig over deres 10-pause, samt gør at vi skal afsætte 4 lektioner i stedet for 2, til at kunne nå derover, deltage, komme tilbage, holde pause, få mad osv. (Absalons Skole)

Det optimale ville være altid.

Vi har kun to idræstimer om ugen (svømning er barberet væk pga. økonomi). Vi har børn med fysiske handicaps eller arousal-problematikker, børn der har kommunikative udfordringer, som har brug for at **mærke** indlæringen, børn hvor der ikke er familieressourcer, der gør det muligt at gå til fritidsaktiviteter og børn der har svært ved at indgå i sociale sammenhænge.

Det er min oplevelse at alt ovenstående tilgodeses i springcenterforløbene (Tjørnegårdsskolen).

Det er ret afgørende, da flere af vores elever har brug for at gøre de samme ting mange gange, før det fastsætter sig (Tjørnegårdsskolen)

Det er altafgørende med et langt forløb. Dels fordi vores børnegruppe har brug for rigtig mange gentagelser. Og dels fordi det kræver tid at oparbejde en god grundform og færdigheder (Tjørnegårdsskolen)

Det optimale forløb er hele skoleåret, hvis muligt ellers skal det som minimum være 12 uger. De udvikler sig langsomt og nogle skal bruge langt tid til at forstå og acceptere noget nyt, så derfor skal det vare i længere tid. De her elever har også brug for mange gentagelser for at de rykker og udvikler sig (Tjørnegårdsskolen)

Et optimalt forløb er et halvt eller et helt år. Vores elever bruger lang tid på at turde og at udvikle motorisk kunnen. Forudsigeligheden i at skulle af sted hver uge er også vigtig (Nordgaardsskolen)

Deltagelse i foreningsliv

Til spørgsmålet stillet til børnene *"Er du begyndt at gå til gymnastik/spring eller anden sport efter, at du er startet i Springcenteret eller overvejer du og din familie, at du skal starte på en idrætsaktivitet i din fritid efter du er startet i Springcenteret"* viser evalueringen, at 6 ud af 30 elever fra Tjørnegårdsskolen er begyndt eller overvejer, 6 ud af 7 elever fra Nordgaardsskolen er begyndt eller overvejer, mens Absalons Skole ikke har forholdt sig til det spørgsmål.

Tjørnegårdsskolens børneudtalelser: "Overvejer at starte". "Er startet på bowling, men tænkt på springgymnastik". "Vi har aftalt at jeg starter efter sommerferien". "Er startet på Klubspring". "Nej, men vil gerne begynde til ridning". "Ja, men mine forældre synes, at jeg går til nok i forvejen".

Nordgaardsskolens børneudtalelser: "Ku' godt tænke mig at gå til spring, men går til fodbold lige nu". "Er startet til bueskydning i år". "Har været i springcenteret flere søndage med familie og en klassekammerat". "Ja, nu går jeg til springgymnastik (i Viby)". "Nej, men jeg cykler ned til legepladsen". "Ja, er startet til fodbold og går til søndagsræs". "Fodbold, og når jeg bliver stor, vil jeg være wrestler".

Børnenes perspektiv

Et udpluk af udtalelser fra børnene på spørgsmålet *"Er du blevet bedre til springgymnastik? Hvis ja, - til hvad?"*

"Ja, salto, gøre tingene hurtigere, lande på benene". "Ja, jeg er blevet mere modig og bedre til at lave saltoer". "Ja, jeg er blevet bedre til kolbøtter. Jeg tør mere". "God til at holde rækkefølge". "Bedre til at løbe med CP". "Jeg er blevet bedre til at lytte, så jeg ved hvad der skal ske". "Jeg føler mig aktiv". "Ja, jeg er blevet bedre til alt". "Ja, til kolbøtter og mange andre ting".

Et udpluk af udtalelser fra børnene på spørgsmålet *"Hvad er det allerbedste ved at være med i Springcenteret?"*

"Der er gode udfordringer". "Jeg griner næsten hele tiden". "Det er fedt at være sammen med de andre klasser (blandede hold)". "Jeg kan bruge al den energi, jeg ikke må bruge i klassen". "De voksne er gode til at hjælpe". "Jeg løber hurtigt på air-tracken, meget hurtigere end normalt". "Vi hjælper hinanden og roser hinanden". "Jeg er ikke bange for at lande, når jeg springer i filtgraven". "Jeg bruger min energi på en god måde. Nogle gange er det svært, når jeg skal sidde stille i klassen". "Nu kan jeg lave salto". "Det føles godt, når min krop bliver varmet op". "At jeg kan

rulle rundt". "At man kan lære nye ting. At man kan bevæge sig". "At være lidt for sig selv og at kunne hjælpe en kammerat".

Udtalelser fra evalueringen

Lærerperspektiv

Absalons Skole – Lærerperspektiv fra 2 klasser

Lærerteam 1

Hvordan oplever du barnets/børnenes udvikling i deltagelse i aktiviteterne?

- Der har været oplevet en positiv udvikling både socialt og motorisk

Hvilken effekt oplever du, at forløbet har haft på barnet/børnene?

- De har lært at bevæge sig motorisk bedre og mange af dem har haft succesoplevelser, hvor de selv har kunne se de kunne mere.

Hvordan oplever du barnets/børnenes udvikling af kropslig selvtillid i forløbet?

- Helt klart mere kropsbevidsthed

Hvad betyder det for barnet i hverdagen?

- Børnene lærer forskellige sociale spilleregler, såsom at vente og give hinanden plads.

Hvordan oplever du barnets/børnenes udviklingen i forhold til transporten, ankomsten og afgang?

- Det kan godt være lidt hektisk i starten, især med en ny 0-klasse. Ut vil derfor foreslå at 0-klasse deltager i det sidste halve skoleår, idet de bedre har lært overgange mm. Som hører til.

Hvordan oplever du rammen i Springcenteret?

- Fantastiske og helt i top

Hvordan har det været for dig som professionel at være med i springcenteret?

- Det har været ligetil og trænerne har været gode til at tage imod forslag.

Hvor afgørende er det, at det er et længere forløb med kontinuerlig træning hver uge?

- Ret afgørende, da det er små børn og de har brug for rigtig mange gentagelser for at det kan lykkedes for dem.

Hvad vil det optimale forløb være (3 uger? 12 uger? Et halvt år? Hele skoleåret?) og hvorfor?

- Det skal ikke være mindre end 12 uger idet det tager lang tid for børnene at tilvænne sig strukturerne. Jeg tænker det er individuelt for klasseårgang, hvor langt forløbet bør være. For 0 klasse tænker jeg det optimalt med de 12 uger.

Hvordan ser du udviklingen hos børnene indenfor deres:

Motoriske udvikling:

forbedret

Sociale udvikling:

forbedret

Kognitive udvikling:

Nogle børn bliver mere rummelige, men ikke alle da der foregår mange ting på kort tid

Hvad siger forældrene om projektet:

Forældrene har haft positiv feedback, hvor børnene har udtrykt glæde i hjemmet over det.

Andre ting I gerne vil fortælle os i forhold til projektet:

Tak for denne gang vi glæder os til næste gang.

Lærerteam 2**Hvordan oplever du barnets/børnenes udvikling i deltagelse i aktiviteterne?**

Vi oplever at der er sket en udvikling i forhold til deltagelse. I starten var der nogen børn, der havde behov for at se aktiviteterne an, men de deltager fra start nu. Der er også kommet et større anengagement i deltagelsen blandt børnene. De har lært at være sammen i et fællesskab.

Hvilken effekt oplever du, at forløbet har haft på barnet/børnene?

Der er sket en udvikling i flere børns motorik. Der er flere børn der har fået en større selvtillid og tro på egne evner, hvilket afspejler sig i andre aktiviteter i skolen. Børnene får flyttet sine grænser. Børnene får flere succesoplevelser. Børnene har grint sammen og haft det sjovt, hvilket har været dejligt for de børn der har udfordringer hjemme, da de ikke har tid til at tænke på det.

Hvordan oplever du barnets/børnenes udvikling af kropslig selvtillid i forløbet?

Der er nogle børn der har lært, at det ikke er farligt at få sin puls op. Børnene har fået større selvtillid og større tiltro til deres egne evner.

Hvad betyder det for barnet i hverdagen?

De børn der har fået en større selvtillid, har en større tiltro til at de kan lave de stillede opgaver i skolen, samt at de prøver flere opgaver og ting, som de bliver præsenteret for i skolen.

Hvordan oplever du barnets/børnenes udviklingen i forhold til transporten, ankomsten og afgang?

Børnene har fået et bedre forhold til trafikregler. De kigger sig for inden de går over og de er opmærksomme på om biler holder for dem.

Hvordan oplever du rammen i Springcenteret?

Rammen er god. Vi ser at det kan være svært at bede om ro og at børnene ikke må direkte i gang og op på redskaber, når de er lige ved siden af opvarmningen. Der er en instruktør til hver aktivitet og børnegruppe, hvilket har skabt klare og tydelige rammer. Det har været godt med flere baner, der er differentieret i sværhedsgrad, hvilket er godt for børnene. Skiftet fra høj arousal til lav arousal, kan være svært for børn. Det at de gik i cirkel inden afslapning, hjalp lidt, men flere børn fandt det stadig svært.

Hvordan har det været for dig som professionel at være med i springcenteret?

Det har været skønt at se de børn der ellers kan være stille og ser tingene an, prøve nye ting og deltage på lige fod med de andre.

Hvor afgørende er det, at det er et længere forløb med kontinuerlig træning hver uge?

Det længere forløb, har gjort springcenteret og de voksne til velkendte, hvilket har haft stor gavn for de elever, der har brug for tiden til at udvikle sig.

Hvad vil det optimale forløb være (3 uger? 12 uger? Et halvt år? Hele skoleåret?) og hvorfor?

De 12 uger har været gode. Børnene har udtrykt at det er lang tid, men de har også efterfølgende udtrykt skuffelse i forhold til forløbets slutning. Et halvt eller helt skoleår ville også fungere godt i de små klasser, hvis man kunne starte tidligere f.eks. 8:15. Tidspunktet 9:10 strækker sig over deres 10-pause, samt gør at vi skal afsætte 4 lektioner i stedet for 2, til at kunne nå derover, deltage, komme tilbage, holde pause, få mad osv.

Hvordan ser du udviklingen hos børnene indenfor deres:
Motoriske udvikling:

Børnene har udviklet deres grovmotorik, hvilket ses i deltagelsen og udførelsen i aktiviteterne.

Sociale udvikling:

De har lært at være sammen og have det sjovt i et fællesskab. De har lært at respektere hinandens pladser i køen og hinandens tempo på banerne.

Kognitive udvikling:

Det kan vi ikke måle på. Da der blev indført stavning af ord eller stavelser i ord, ved trampolinerne, røg børnene ud af rytmen og var ved at falde af trampolinen.

Hvad hører du, at børnene siger om projektet?

De fleste børn har udtrykt glæde over forløbet, hvilket også afspejles i deres svar. Dog er der flere der har svært ved den afslappende afslutning. Enkelte elever har udtrykt at de ikke synes forløbet har været godt (det afhænger også af dagsformen, hvordan de svarer).

Hvad siger forældrene om projektet:

Forældrene har ikke meldt tilbage.

Andre ting I gerne vil fortælle os i forhold til projektet:

Det er utroligt vigtigt med nok pauser for børnene. I starten var der kun 1 pause. Det var for lidt. Vi så at børnene kunne klare meget mere og var mere energiske, når der var en pause efter hver aktivitet. **Vi har været utroligt glade for instruktørerne. De har været utroligt dygtige, lydhøre for ændringer og tilpasninger. Instruktørerne har været gode til at hjælpe og tilpasse sig til de børn, der har vanskeligheder.** Vi kunne godt have ønsket os en bedre introduktion af instruktørernes navne, evt. gentage det hver gang. Her kunne man evt. have et navneskilt på (både instruktører, elever eller lærere/pædagoger).

Tjørnegårdsskolen – Lærerperspektiv fra fem klasser
Lærer 1
Hvordan oplever du barnets/børnenes udvikling i deltagelse i aktiviteterne?

- Jeg oplever at børnene føler sig trygge og lader sig rive med. Selv de der normalt er "kiggere" i frikvartererne (og som i starten af forløbet, kunne melde sig ud undervejs), er nu deltagende i fuldt omfang)
- Den genkendelige struktur og gentagelsen af velkendte øvelser har gjort børnene parate til at bygge på, så de f.eks. er gået fra kolbøtte til salto.
- **De kropslige erfaringer har understøttet læringsprocessen for de børn med implicite udfordringer, der gør det vanskeligt at modtage verbale instrukser**

Hvilken effekt oplever du, at forløbet har haft på barnet/børnene?

- Børn med oplevelsen af at ikke kun hjernen, men også kroppen kan lære - og huske.

Hvordan oplever du barnets/børnenes udvikling af kropslig selvtillid i forløbet?

- Jeg oplever en stigende tillid til egne evner.

Hvad betyder det for barnet i hverdagen?

- Det betyder, at børn der har en følelse af ikke at slå til når de sidder på stolen i skolen, opdager at der er forskellige måder at lære på. Det kan direkte overføres til det faglige arbejde, når der laves feed forward: "Kan du huske til spring, hvordan lærte du det dér?". (sekventiel indlæring - man kan ikke alt med det samme)

Hvordan oplever du barnets/børnenes udviklingen i forhold til transporten, ankomsten og afgang?

- Afslapningsseancen til sidst er med til at få børnene ned igen. Der bliver grinet og talt spring sammen på vej retur: "Så du da jeg..."

Hvordan oplever du rammen i Springcenteret?

- Rammen med forskellige hold, en auditiv afslutning på de enkelte aktiviteter og skiftet ved hjælp af "futtog" fungerer godt.

De trygge rammer skaber et godt udgangspunkt for progressionen, F.eks.

Balancebom:

1. holde i lærers hånd
3. holde i lærers lillefinger
- 3 hånd på lærers hoved
- 4 finger på lærers hoved
- 5 uden støtte (balancerer selv)
- 6 armene over hovedet
- 7 baglæns, holde i lærers hånd etc.

Hvordan har det været for dig som professionel at være med i springcenteret?

- En stor glæde at opleve børnene i andre sammenhænge og se hvordan deres koncentrationsspænd ændres, når de får lov at bruge kroppen. Det giver ideer til hvordan vi kan arbejde med også deres fag-faglige grænser.

Hvor afgørende er det, at det er et længere forløb med kontinuerlig træning hver uge?

- Det er afgørende at de kropslige erfaringer holdes ved lige kontinuerligt. Det skaber rum for en videre udvikling.

Hvad vil det optimale forløb være (3 uger? 12 uger? Et halvt år? Hele skoleåret?) og hvorfor?

- Det optimale ville være altid. Vi har kun to idrætstimer om ugen (svømning er barberet væk pga. økonomi). Vi har børn med fysiske handicaps eller arousal-problematikker, børn der har kommunikative udfordringer, som har brug for at **mærke** indlæringen, børn hvor der ikke er familieressourcer, der gør det muligt at gå til fritidsaktiviteter og børn der har svært ved at indgå i sociale sammenhænge. Det er min oplevelse at alt ovenstående tilgodeses i springcenterforløbene.

Hvordan ser du udviklingen hos børnene indenfor deres:

Motoriske udvikling:

Øvelserne (spring med rotationer, vippe-balance) stimulerer børnenes rum-retningssans. Det kan direkte overføres til deres spatiale opmærksomhed, når de færdes i andre rum.

Sociale udvikling:

Børnene er bevidste om, at de er gode kammerater der kan vise hensyn (og overbærenhed) overfor elever fra andre, også mindre klasser. De er blevet bedre til at udskyde egne behov og vente på at det bliver deres tur. De roser hinanden og "praler" med nye ting de evner.

Kognitive udvikling:

Børnene er blevet bedre til at "falde ned igen" under den sidste sekvens med afslapning. Det er god træning for mange af dem, at kunne mærke eget skifte i arousal.

Hvad hører du, at børnene siger om projektet?

At de glæder sig. Hver mandag skal enkelte betrygges i at der ER springcenter forløb i dag.

Hvad siger forældrene om projektet:

De er alle glade for forløbene. De er bevidste om, at netop deres børn har brug for at bruge kroppen - det kan være svært at finde matchende tilbud og mange af børnene har stillesiddende interesser i fritiden. Det er godt at det er en skoleting (noget man skal), da det er med til at åbne nye perspektiver og muligheder for dem.

Andre ting I gerne vil fortælle os i forhold til projektet:

"Jeg smiler hele tiden, når jeg er der"

"jeg bevæger mig mere frit" (dreng med CP)

Lærerteam 1

Hvordan oplever du barnets/børnenes udvikling i deltagelse i aktiviteterne?

Vi oplever, at børnene har udviklet sig motorisk og er blevet mere modige. Der var nogle som ikke rigtig turde springe fra noget højt eller lave saltoer, som nu går til det, som om de aldrig har været bange.

Hvilken effekt oplever du, at forløbet har haft på barnet/børnene?

De er blevet lidt mere bevidste om, hvad deres krop kan, og så har det hjulpet dem motorisk. Vi oplever, at de er blevet mere modige og fået mere selvtillid

Hvordan oplever du barnets/børnenes udvikling af kropslig selvtillid i forløbet?

Den er blevet forbedret.

Hvad betyder det for barnet i hverdagen?

Det kan komme til at betyde, at de pludselig også tør gøre andre udfordrende ting, fordi de har fundet ud af at de godt kan, frem for at lade være, fordi de tror de ikke kan.

Hvordan oplever du barnets/børnenes udviklingen i forhold til transporten, ankomsten og afgang?

Der er kommet mere sikkerhed. Vi går derhen og de er blevet bedre til gåturen, og har fundet ud af at gåturen også kan være hyggelig. De er blevet hurtigere til at klæde om og være klar til at komme ind i lokalet. De ved hvor de skal sidde, når dørene bliver lukket op og sætter sig uden at skulle have besked på det. Nå vi er færdige ved de også, at de skal gå ud og klæde om og så vente på alle er færdige, så vi kan gå hjem igen.

Hvordan oplever du rammen i Springcenteret?

Rammen og strukturen er god. Det fungerer rigtigt godt med opvarmningen, de tre stationer og afslapningen til sidste. Det er overskueligt og genkendeligt.

Hvordan har det været for dig som professionel at være med i springcenteret?

Det har været givtigt at se eleverne i andre rammer. Det har været rart at se dem vokse og have et stort smil på læberne, når der er noget der lykkes, som de ikke regnede med de kunne.

Hvor afgørende er det, at det er et længere forløb med kontinuerlig træning hver uge?

Det er ret afgørende. Eleverne udvikler sig ikke så hurtigt og skal bruge længere tid især i deres motoriske udvikling. Derudover har de svært ved nye ting, så det tager også tid at få det implementeret, så de kan få gavn af det.

Hvad vil det optimale forløb være (3 uger? 12 uger? Et halvt år? Hele skoleåret?) og hvorfor?

Det optimale forløb er hele skoleåret, hvis muligt ellers skal det som minimum være 12 uger. De udvikler sig langsomt og nogle skal bruge langt tid til at forstå og acceptere noget nyt, så derfor skal det vare i længere tid. De her elever har også brug for mange gentagelser for at de rykker og udvikler sig.

Hvordan ser du udviklingen hos børnene indenfor deres:

Motoriske udvikling:

Den har udviklet sig så de kan og tør noget mere. De får vedligeholdt det, de kan og stille og roligt får de bygget ovenpå.

Sociale udvikling:

De er i grupper på tværs af årgangene, hvilket gør at de kender hinanden bedre og får en større bekendtskabskreds samt de ser hinanden i et andet lys, hvor det ikke er det boglige de sammenligner hinanden med, men andre kundskaber. De er gode til at heppe på hinanden og se hinandens succeser.

Kognitive udvikling:

Vi synes de har fået en lidt bedre forståelse for dem selv, hvad de kan og ikke kan. De har lært at prøve igen for lige pludselig, så kan man.

Hvad hører du, at børnene siger om projektet?

De glæder sig til vi skal afsted, og synes det er sjovt. De synes de er blevet bedre og er glade for at kunne røre sig på en anden måde. Det er fedt, at de har et sted, hvor de kan hoppe rundt og springe med succes. Vi har glade elever med tilbage til skolen hver uge.

Hvad siger forældrene om projektet:

Forældrene synes, det er et rigtigt godt tilbud og har været rigtig glade for forløbet. De har kun været positive og taknemmelige.

Andre ting I gerne vil fortælle os i forhold til projektet:

Vi vil bare gerne sige tak for, at vi måtte deltage. Det har været supergodt.

Lærerteam 2**Hvordan oplever du barnets/børnenes udvikling i deltagelse i aktiviteterne?**

Vi oplever en positiv udvikling hos alle børnene i vores klasse. De er alle sammen blevet dygtigere på hver deres niveau.

Hvilken effekt oplever du, at forløbet har haft på barnet/børnene?

Vi oplever en større fysisk udholdenhed hos børnene, og en styrkelse af deres motorik ud fra deres individuelle niveau.

Hvordan oplever du barnets/børnenes udvikling af kropslig selvtillid i forløbet?

Vi oplever helt klart en større kropslig selvtillid, de er blevet meget mere modige.

Hvad betyder det for barnet i hverdagen?

Vi oplever, at det at børnene foruden idræt og frikvarterer har fast fysisk aktivitet i Springcentret ugentligt, er af stor betydning for deres "grundform".

Hvordan oplever du barnets/børnenes udviklingen i forhold til transporten, ankomsten og afgang?

Vi er opmærksomme på ikke at komme for tidligt, så ventetiden er kortest muligt.

Hvordan oplever du rammen i Springcenteret?

Vi synes at rammen med de tre niveau-opdelte stationer er rigtig fin. Ligeledes er tidsrammen god for vores børn.

Hvordan har det været for dig som professionel at være med i springcenteret?

Det har været meget givtigt ift at se børnene i nogle andre rammer, og når det er andre voksne der står for undervisningen, at det været muligt også at indtage en observationsrolle.

Hvor afgørende er det, at det er et længere forløb med kontinuerlig træning hver uge?

Det er altafgørende med et langt forløb.

Dels fordi vores børnegruppe har brug for rigtig mange gentagelser. Og dels fordi det kræver tid at oparbejde en god grundform og færdigheder.

Hvad vil det optimale forløb være (3 uger? 12 uger? Et halvt år? Hele skoleåret?) og hvorfor?
Minimum et halvt år, men det optimale er uden tvivl et helt skoleår.

Hvordan ser du udviklingen hos børnene indenfor deres:

Motoriske udvikling:

De er blevet bedre og stærkere til at udføre de enkelte aktiviteter / fysiske udfordringer.

Sociale udvikling:

Børnene øves i at deltage i aktiviteter med mange børn, hvilket er positivt dels set ift. andre aktiviteter med mange børn, og dels generelt ift. deres sociale udvikling.

Derudover skaber de et fælles tredje, med børn fra andre klasser, hvilket også er positivt set fra et socialt perspektiv.

Kognitive udvikling:

Via forløbet får børnene en masse succesoplevelser, som direkte smitter positivt af på deres selvværd og selvtillid. Da det at være i springcentret udover fysiske færdigheder, også indebærer træning af opmærksomhed, hukommelse, perception og sproglig forståelse, så har det helt sikkert en positiv påvirkning af deres kognitive udvikling (indirekte)

Hvad hører du, at børnene siger om projektet?

De glæder sig, og syntes det er fedt at der ikke er noget fagligt på skemaet om mandagen (for dem er det at være i springcentret ren leg)

De er stolte når de oplevet at blive bedre eller have lært noget nyt.

Hvad siger forældrene om projektet:

Der er flere forældre der har givet udtryk for, at de synes at forløbet i springcentret er rigtig fint, og er glade for at vi har fået muligheden for det.

Andre ting I gerne vil fortælle os i forhold til projektet:

Det er et på alle måde et fantastisk koncept, med dygtige trænere.

Stort ønske - Fast på skoleskemaet!

Lærerteam 3

Hvordan oplever du barnets/børnenes udvikling i deltagelse i aktiviteterne?

Generelt for børnene har det været en hjælp med de mange gentagelser af, hvordan man deltager i Springcenteret.

Hvilken effekt oplever du, at forløbet har haft på barnet/børnene?

Generelt for børnene er de blevet mere modige

Hvordan oplever du barnets/børnenes udvikling af kropslig selvtillid i forløbet?

Den kropslige selvtillid er blevet styrket

Hvad betyder det for barnet i hverdagen?

De har fået fornemmelse af, at de bedre kan indgå i forskellige lege, som de ikke tidligere har haft mod til at kaste sig ud i.

Hvordan oplever du barnets/børnenes udviklingen i forhold til transporten, ankomsten og afgang?

Det har været en lang vej frem og tilbage for flere af vores børn, som har gjort dem trætte. De er modnet til at kunne vente på at kunne komme ind i selve springcenteret.

Hvordan oplever du rammen i Springcenteret?

Strukturen med at være på tre hold og "toget", der har ført gruppen fra den ene bane til den næste har fungeret rigtig fint. Det har understøttet børnenes behov for støtte i overgange. Det

har været en støtte for vores børn, at træneren har gået forrest og har vist banerne og øvelserne. Afspændingen er et spændende element, som de har glæde i at øve sig i at være i. Det fungerer bedre at der ikke længere er så mange ord knyttet til dette.

Hvordan har det været for dig som professionel at være med i springcenteret?

Et rigtigt spændende og sjovt projekt, som har givet mulighed for fordybelse i børnenes motoriske udviklingsmuligheder og fællesskabet muligheder.

Hvor afgørende er det, at det er et længere forløb med kontinuerlig træning hver uge?

Det er helt afgørende.

Hvad vil det optimale forløb være (3 uger? 12 uger? Et halvt år? Hele skoleåret?) og hvorfor?

Fast ugentligt hen over et skoleår for at sikre automatisering af de motoriske færdigheder, som børnene udvikler undervejs og øvrige fællesskabsprocesser.

Hvordan ser du udviklingen hos børnene indenfor deres:

Motoriske udvikling:

Se ovenstående besvarelse.

Sociale udvikling:

Vi tror, at børnene har fået lettet ved at tåle at være i en større forsamling af mennesker.

Kognitive udvikling:

-

Hvad hører du, at børnene siger om projektet?

At det er sjovt og dejligt og at de glæder sig hver uge.

Hvad siger forældrene om projektet:

At det er et godt projekt, som familierne er glade for, at deres børn har fået mulighed for at prøve.

Andre ting I gerne vil fortælle os i forhold til projektet:

Bliv endelig ved!!!

Lærerteam 4

Hvordan oplever du barnets/børnenes udvikling i deltagelse i aktiviteterne?

Vi oplever, at vores børn er blevet bedre til at følge opvarmningsinstruktionerne, og ligeledes har fundet sig til rette med den afsluttende afslapning, hvor de nu lægger sig ned med det samme.

De har fra start deltaget i alle springaktiviteter uden pause, og gør det fortsat.

Hvilken effekt oplever du, at forløbet har haft på barnet/børnene?

Vi oplever, at børnene er blevet mere kropsligt sikre, og flere har udviklet sig grovmotorisk. For eksempel er de blevet bedre og mere sikre i kolbøtter, hinke og salto. Vi oplever nogle børn der er mere opmærksomme på deres krop, når vi i opvarmningen siger spænd i maven, kan nogle af dem gøre det nu.

Hvordan oplever du barnets/børnenes udvikling af kropslig selvtillid i forløbet?

Lidt a la ovenstående oplever vi børn som kan mere nu. De giver selv udtryk for at have lært nye ting, for eksempel lande på benene efter salto, eller kunne gå på line.

Hvad betyder det for barnet i hverdagen?

Vi oplever som sådan ikke en stor effekt i hverdagen, men vi oplever utroligt glade børn, som glæder sig til springcenteret, og som er blevet interesserede i at starte til springgymnastik. Hos en enkelt elev ser vi en større sikkerhed, når vi laver aktiviteter, hvor man fx skal stå på et ben eller ved deltagelse i idrætstimerne.

Hvordan oplever du barnets/børnenes udviklingen i forhold til transporten, ankomsten og afgang?

Når vi går ned i Springcenteret, er der kommet en god rutine. I selve springcenteret oplever vi mere ro, og der er en klar forventning til, hvad børnene skal gøre (klæde om, sætte sig og vente til det er vores tur til at komme ind i salen). Det er klart blevet bedre efter at antallet af børn er skåret ned til 30 fremfor sidste år)

Hvordan oplever du rammen i Springcenteret?

Vi er rigtig glade for den struktur der er lavet, med opvarmning, togene, klokken mm. Vores børn har nu helt styr på rækkefølgen af aktiviteter, hvem de er i gruppe med og hvad der forventes af dem. Det giver en tryghed hos vores elever, at det er genkendeligt og en rød tråd.

Hvordan har det været for dig som professionel at være med i springcenteret?

Det har været en positiv oplevelse, og noget vi håber kan fortsætte.

Hvor afgørende er det, at det er et længere forløb med kontinuerlig træning hver uge?

Det er ret afgørende, da flere af vores elever har brug for at gøre de samme ting mange gange, før at det fastsætter sig.

Hvad vil det optimale forløb være (3 uger? 12 uger? Et halvt år? Hele skoleåret?) og hvorfor?

Som minimum være 12 uger, hvis vi skal kunne opleve en forskel grovmotorisk.

Hvordan ser du udviklingen hos børnene indenfor deres:

Motoriske udvikling:

Vi oplever en grovmotorisk udvikling hos flere af eleverne, som jævnfør ovenstående nu kan lave salto, kolbøtter, hinke, hoppe mere lige og generelt er blevet modigere.

Sociale udvikling og kognitiv udvikling:

For os er springcenteret supergivende grovmotorisk, og fungerer som et rigtig godt supplement, til det vi ellers arbejder med på skolen. Fordi vi er på hold med andre klasser fra C-sporet, som vi ikke ser til dagligt, oplever vi at vores børn har fået et bedre kendskab – og nogle venskab - til børnene fra de andre klasser. Derudover har de fået en fællesnævner, som de kan tale om, når de en gang imellem der hinanden uden for springcenteret.

Hvad hører du, at børnene siger om projektet?

Alle børnene glæder sig til at skulle i springcenteret, og går også derfra både glade og trætte. Sommetider taler de om hvad de har øvet sig på, er blevet bedre til, godt vil lave næste gang mm.

Hvad siger forældrene om projektet:

Et enkelt forældrepar har taget fat i os, og fortalt at deres barn er meget glad for springcenteret. Samme forældre vil melde deres barn ind på et alment hold efter sommerferien.

Andre ting I gerne vil fortælle os i forhold til projektet:

Tak for det store og rigtig gode arbejde. Vi nyder at komme til en så struktureret, givende og aktiv time. Stor ros til de dygtige trænere, som er supergode til at møde børnene dér hvor de er.

Nordgaardsskolen – Lærerperspektiv fra ca. 5 forskellige elevgrupper

Lærerteam 1

Hvordan oplever du barnets/børnenes udvikling i deltagelse i aktiviteterne?

God udvikling. De bliver bedre til at være i og forstå strukturen.

Hvilken effekt oplever du, at forløbet har haft på barnet/børnene?

Skaber glæde og variation i løbet af den samlede skoleuge + motorisk tro på egne evner.

Hvordan oplever du barnets/børnenes udvikling af kropslig selvtillid i forløbet?

God, jf. ovenover + mere mod

Hvad betyder det for barnet i hverdagen?

Vi kan se det i vores motoriske aktiviteter her på skolen, at børnene bliver udfordret motorisk.

Hvordan oplever du barnets/børnenes udviklingen i forhold til transporten, ankomsten og afgang?

Vi øver os stadigvæk i overgangene med en tydeligere struktur.

Hvordan oplever du rammen i Springcenteret?

Rammen er blevet mere og mere tydelig. Der er lydhørhed ift ændring af rammen.

Hvordan har det været for dig som professionel at være med i springcenteret?

Godt og udfordrende. Rammen tydeliggør ens professionelle virke.

Hvor afgørende er det, at det er et længere forløb med kontinuerlig træning hver uge?

Meget afgørende, især for at opnå udvikling hos specialskolebørn.

Hvad vil det optimale forløb være (3 uger? 12 uger? Et halvt år? Hele skoleåret?) og hvorfor?

½ - 1 år, for at gentagelserne giver den forudsigelighed der på sigt giver tydeliggør en udvikling og glæde for vores børn.

Hvordan ser du udviklingen hos børnene indenfor deres:

Motoriske udvikling:

Højere kropsbevidsthed + troen på egen motoriske formåen

Sociale udvikling:

Højere accept af klassekammeraternes tilstedeværelse i situationen + positive tilkendegivelser over for hinanden.

Kognitive udvikling:

Eleverne er i springcenteret blevet bedre til at tage imod en besked fra instruktørerne og fra deres egne voksne. Begreber der hører til springgymnastik, er blevet indøvet.

Hvad hører du, at børnene siger om projektet?

Vores elever er typisk glade for at komme i springcenteret. De glæder sig.

Hvad siger forældrene om projektet:

Der er opbakning

Andre ting I gerne vil fortælle os i forhold til projektet:

-

Lærerteam 2

Hvordan oplever du barnets/børnenes udvikling i deltagelse i aktiviteterne?

For nogle elever har motivationen været der fra starten og for andre har det krævet lang tilvending for at deltage.

Hvilken effekt oplever du, at forløbet har haft på barnet/børnene?

Eleverne er blevet mere modige og har tilegnet sig flere motoriske kompetencer.

Hvordan oplever du barnets/børnenes udvikling af kropslig selvtillid i forløbet?

De har fået mere tro på egne evner, og de trykke forudsigelige rammer støtter op om dette.

Hvad betyder det for barnet i hverdagen?

For en af eleverne har det givet glæde i hverdagen at tænke på at skulle af sted, og hvad han skulle øve sig på næste gang. Han er begyndt at gå på et springhold i sin fritid.

Hvordan oplever du barnets/børnenes udviklingen i forhold til transporten, ankomsten og afgang?

Rutinen i at ankomme er blevet bedre, men busturen afhænger af elevernes dagsform.

Hvordan oplever du rammen i Springcenteret?

Rammen er god og tydelig

Hvordan har det været for dig som professionel at være med i springcenteret?

Det har været positivt. Det har været godt at kunne tage sig af de elever, der føler sig udfordret, bliver kede af det eller frustrerede, og vide at der var andre til at holde fokus for de andre elever.

Hvor afgørende er det, at det er et længere forløb med kontinuerlig træning hver uge?

For vores elever er det vigtigt, at der er træning hver uge, da det giver en rutine og en fortrolighed med det der skal ske. Den fysiske træning og det at kunne mestre de forskellige spring giver eleverne selvtillid og tro på egne evner.

Hvad vil det optimale forløb være (3 uger? 12 uger? Et halvt år? Hele skoleåret?) og hvorfor?

Et optimalt forløb er et halvt eller et helt år. Vores elever bruger lang tid på at turde og at udvikle motorisk kunnen. Forudsigeligheden i at skulle af sted hver uge er også vigtig.

Hvordan ser du udviklingen hos børnene indenfor deres:

Motoriske udvikling:

Bedre koordination, fysiske færdigheder i forskellige spring, bedre udholdenhed

Sociale udvikling:

Blevet bedre til at vente på tur, give hinanden plads

Kognitive udvikling:

Vi ved at der er evidens for at motorisk træning påvirker den kognitive udvikling

Hvad hører du, at børnene siger om projektet?

Der er blandet respons i forhold til elevernes motivation for at komme af sted. Det afhænger af deres dagsform. Når de er der, er det som regel godt. Vi har en elev, der er meget motiveret, og han går nu på et fast hold.

Hvad siger forældrene om projektet:

Forældrene til denne elev har givet udtryk for, at de er glade for, at han er begyndt til spring.

Andre ting I gerne vil fortælle os i forhold til projektet:

Vi synes, at det er et rigtig godt initiativ. Vi føler os meget heldige, at det har kunnet vare et helt år. Instruktørerne er dygtige til at motivere og sætte gang i gode processer for eleverne.

Børnenes perspektiv

Er du blevet bedre til springgymnastik? Hvis ja, - til hvad?

Absalons Skole: "Ja, til ruller"

Tjørnegårdsskolen: "Ja, blevet bedre til at løbe på banerne". "Løbe, spring". "Hoppe, spring". "Ja, baglæns salto". "Ja, kolbøtter". "Falde baglæns ned på madras". "Ja, kolbøtter, salto, oppe gennem hulahopring, trampolin". "Hoppe på trampoliner". "Ja, hoppe højere". "Ja, salto, kolbøtter og vejrmøller". "Ja, salto, gøre tingene hurtigere, lande på benene". "Hoppe højt og salto". "Ja, til at rulle rundt på langs". "Ja, kolbøtter, jeg vil gerne være bedre til flikflak". "Ja, jeg er blevet bedre til at lave "skrue spring" fra trampolin til madras". "Ja, til at lave salto og lande

på benene". "Ja, til dobbelt back-flip. Til dobbelt salto. Baglæns fra fasttrack til stor madras". "Ja, jeg er blevet mere modig og bedre til at lave saltoer". "Ja, til at lave kolbøtter". "Ja, jeg er blevet bedre til kolbøtter. Jeg tør mere". "Ja, til vejrmøller". "Ja, lidt. Jeg er blevet bedre til en forlæns salto". "Tricks når jeg springer". "God til at holde rækkefølge". "Mini-salto". "Kolbøtter". "Bedre til at løbe med CP". "Jeg er blevet bedre til at lytte, så jeg ved hvad der skal ske". "Jeg føler mig aktiv".

Nordgaardsskolen: "Ja, jeg er blevet bedre til alt". "Ja, trampolinhop, jeg er blevet hurtigere, springgrav". "Ja, salto og springgrav". "Ja, kolbøtter". "Ikke til noget, jeg kunne det meste i forvejen". Ja, til kolbøtter og mange andre ting".

Hvad er det allerbedste ved at være med i Springcenteret?

Absalons Skole: "Banerne".

Tjørnegårdsskolen: "Der er gode udfordringer". "Jeg griner næsten hele tiden". "Det er fedt at være sammen med de andre klasser (blandede hold)". "Jeg kan bruge al den energi, jeg ikke må bruge i klassen". "De voksne er gode til at hjælpe". "Jeg kan bedst lide banerne. Det er ligesom at lege". "Jeg har lært nye tricks, når jeg springer". "Jeg løber hurtigt på air-tracken, meget hurtigere end normalt". "Jeg kan godt lide at være sammen med de andre klasser. Vi hjælper hinanden og roser hinanden". "Jeg er ikke bange for at lande, når jeg springer i filtgraven". "Det er sjovt at være sammen med mine venner på en slags anderledes legeplads". "Jeg bruger min energi på en god måde. Nogle gange er det svært, når jeg skal sidde stille i klassen". "Nu kan jeg lave salto". "Det føles godt, når min krop bliver varmet op". "Aktiviteterne er gode. Jeg kan bedst lide hoppetingene". "At jeg kan rulle rundt". "At lære noget nyt". "At være sammen med de andre børn. At man kan lære nye ting. At man kan bevæge sig". "Lave mange spring. Være sammen med de andre børn". "At få lov til at springe i en hel time. Aktiviteterne er gode og sjove". "Når jeg er sammen med mine venner". "Det er at være rundt på banerne". "Det er der hvor man løber og laver seje tricks. (Airtracken)". "De forskellige baner". "Når vi laver spring fra trampolinen". "Nok at hoppe rundt og min pausetid". "Hoppe". "Hoppe, spring". "Løbe, trampolin, salto", "At hygge sig og have det sjovt". "Trampolinen, hvor man hopper op på madras". "Hoppe på trampoliner". "At hoppe og bruge energi". "Pomfritgraven". "At hoppe".

Nordgaardsskolen: "Hoppe over forhindringer". "At være lidt for sig selv og at kunne hjælpe en kammerat". "Trampoliner og springgraven". "Hoppe, lege". "De store trampoliner og forhindringsbaner". "Bare at have det sjovt".

Er du begyndt at gå til gymnastik/spring eller anden sport efter, at du er startet i Springcenteret eller overvejer du og din familie, at du skal starte på en idrætsaktivitet i din fritid efter du er startet i Springcenteret?

Absalons Skole:

Tjørnegårdsskolen: 6 ud af 30 er begyndt eller overvejer. Citater fra evalueringen: "Overvejer at starte". "Er startet på bowling, men tænkt på springgymnastik". "Vi har aftalt at jeg starter efter sommerferien". "Er startet på Klubspring". "Nej, men vil gerne begynde til ridning". "Ja, men mine forældre synes, at jeg går til nok i forvejen".

2 elever: Jeg gik til fodbold og ridning i forvejen. Jeg gik til fys-ridning og håndbold og fodbold i forvejen.

Nordgaardsskolen: 6 ud af 7 elever er begyndt eller overvejer. Citater fra evalueringen: "Ku' godt tænke mig at gå til spring, men går til fodbold lige nu". "Er startet til bueskydning i år". "Har været i springcenteret flere søndage med familie og en klassekammerat". "Ja, nu går jeg til springgymnastik (i Viby)". "Nej, men jeg cykler ned til legepladsen". "Ja, er startet til fodbold og går til søndagsræs". "Fodbold, og når jeg bliver stor, vil jeg være wrestler".